

ŠVENTADIENIO BALSAS

Adelaide, 1955 m. lapkričio mėn. 13 d., 24 Sekm. po Sekminių. Nr. 34 (121)

LIET. BIBLIOT. TARNYBOS
DOVANA

ATSITIKTINUMAS AR APVAIZDA ?

Radijo korespondentas pakėlė telefono rankelę: sekretorė pasakė, kad jo žmona su juo norinti kalbėti.

"Tielas Arturai, atsiprašau, kad tave trukdau šiuo laiku; ar negalėtum ši vakarą grįžti namo truputį anksčiau? Bus bažnytinio komiteto posėdis, ir niekas manęs negali pavaduoti namie..."

"Man labai sunku viską pertvarkyti. Reikės kalbėti per radiją, ir iki paskutinės minutės bus daug komercinių reikalų..."

"Bet aš pažadėjau ten būti. Labai svarbu..."

"Ak, jei tau taip svarbu", Arturas nekantriai nutraukė, "man taip pat svarbu. Kuriuo metu būti? 7, 15? Gerai, būsiu."

Pakabinęs triūbelę, Arturas ėmė gailėtis dėl aštraus tono. Jis jau nuo pat pradžių Elzei parodė savo nusistatymą religijos atžvilgiu. Netikinčio tėvo įtaka buvo nžnuodijus jo dvasią. Bet jis mylėjo savo religingą žmoną ir leido jai priklausyti religinėms parapijos organizacijoms. Tiksliai kai tas jo netrukdė - kaip šiandien.

Tą vakarą, 1950 m. vasario 17 d., Arturas be didelio vargo pasikeitė su kitu tarnautoju ir 6 val. 18 min. traukiniu išvyko į namus.

Taip pasitaikė, kad tą naktį Long Island traukinys, kuriuo jis važiuodavo baigęs radijo transliacijas, 10 val. 3 min. prie Rockville Centre susidūrė su einančiu į New Yorką traukiniu. 30 asmenų buvo užmušta ir kelios dešimtys sužeista. O pirmasis rūkančių vagonas, kuriuo Arturas Corbett paprastai važiuodavo, buvo visai sutriuškintas, ir ten daugiausia žmonių žuvo.

Sekantį rytą, skaitydama laikraščius apie katastrofą, Elzė Corbett pasakė savo vyrui:

"Ačiū Dievui, Arturai! Tai visa, ką galiu pasakyti!"

"Ką čia bendro su tuo turi Dievas?" Arturas atsakė. "Bėda su tokiais religingais, kaip jūs. Kiekvieną kartą, kai kas atsitinka, vis jums Dievas. Noriu tau paaikškinti apie matematinius atsitiktinumo dėsnius."

Arturas pradėjo rašinėti popieryje ir žmonai rodyti visokius skaičius, įrodinėdamas, kad jo fantastinis išsigelbėjimas nieko bendra neturįs su Dievu.

Kelioms savaitėms praslinkus, Arturas kartu su keliais kitais tarnautojais gavo paaugštinimą tarnyboje. Naujos pareigos pakeitė jo darbo laiką. Traukinys 9 val. 12 min. išėinąs iš Pensilvanijos stoties, tapo jo nuolatiniu traukiniu.

Vasara praėjo maloniai ir be jokių nuotykių. 1950 m. lapkričio 22 d. žmona vėl pasakambino Arturui neįprastu laiku. Ji prašė jį grįžti valandą anksčiau.

"Ar ir vėl bažnyčia?" - jis paklausė.

"Taip, nes bus valdybos posėdis; mat, reikia pasiruošti parodai, ir prieš tai turiu paruošti vakarienę..."

"Gerai, Elzyte", jis nusijuokė. "Nėra jokios problemos, nes aš praktiškai jau bosas."

Jis grįžo 5 val. 15 min. traukiniu, patenkintas, kad neištarė griežtesnio žodžio.

Tą vakarą tarp Lefferts Boulevard ir Hillside Avenue įvyko didžiausia Amerikos traukinių istorijoje žinoma katastrofa: 6 val. 12 min. traukinys dėl neišaiškintų priežasčių pravažiavo raudonu švišų signalą ir atsitrenkė į stovintį 6 val. 9 min. traukinį. 77 žmonės buvo užmušti ir per šimtas sužeistų.

Ir vėl priekinis vagonas, kuriame Arturas Corbett būtų sėdėjęs, tapo visai sutriuškintas.

Kitą rytą Elzė nieko nesakė. Ji laukė. Arturas, pro tabako dūmus žvelgdamas į didelių juodų raidžių antraštes pirmajame puslapyje, susijaudinęs pratarė:

"Elzyte, galiu pasakyti tik vieną žodį: Ačiū Dievui!"

Nuo to laiko jis ėmė uoliai sekmadieniais lankytis į bažnyčią ir visiems savo draugams tai patardavo. Tai buvo didžiausias, kaip jis sakydavo, jo "asmeninis komercinis patyrimas."

(Pagal FULTON OURSLER)

-----*****oOo*****-----

Šį Sekmadienį, lapkričio 13 d., lietuviams PAMALDOS: 9 val. 45 min. WOODVILLE GARDENS, o 11 val. 30 min. BLACKWOODo katalikų bažnyčioje. Po pamaldų Blackwoodo miške prasidės sportininkų ruošama gegužinė. Tuo tarpu Adelaidėje, šv. Juozapo bažnyčioje, 10, 30 val. pamaldas turės latviai. Jų kapelionas T. Ornicans, S. J., moka ir lietuviškai. Kas nori, gali pas jį atlikti išpažintį. Ir toliau kiekvieną antrąjį mėnesio sekmadienį latviai pamaldas turės 10, 30 val., o lietuviai 11, 30 v.

Kaip jau buvo skelbta, šį sekmadienį, lapkričio mėn. 13 d., BLACKWOODo miške VYTIES Sporto Klubas ruošia pirmąją linksmą GEGUŽINĘ. Jos pelnas skiriamas Sporto Šventės išlaidoms padengti (ji įvyks š. m. gruodžio mėn. 27-30 dd. Adelaidėje). Visi maloniai kviečiami. VALDYBA.

Prie PIRMOSIOS KOMUNIJOS besiruošią visi lietuviai vaikai susirenka Šv. Cecilijos mokykloje (kur Šeštadienį Mokykla - priešais Australia Hall, Angas Str.) kitą šeštadienį, lapkričio 20 d., 12 val. - (Šį šeštadienį Savaitgalio Mokyklos nebus, nes mieste vyks Kalėdų Senelio eiseną, (spkr. 12 d.))

PAKRIKŠTYTI: 1) Edmundas Linas Varnas, Kestučio ir Elenos Songailaitės Varnų sūnus (1955.9.25, Švč. Marijos bažn., Woodville);

2) Jūratė Margareta Juciūtė, Aniceto ir Ursulės Šermukšnytės Jucių duktė (55.10.8, Albertono Karmelitų bažnyčioje);

3) Alfredas Stanislovas Bočiulis, Jono ir Leonoros Sermontytės Bočiulių sūnus (55.10.22, Šv. Juozapo bažn., Keswick).

M I R Ė: (1955.9.23, Adelaidėje) Anastazija Mikužienė, 77 m. amž. (visų žinomojo Dr. Mikužio motina). Palaidota rugsėjo 24 d. Centennial Park kapinėse. AMŽINĄ ATILSĮ !

Kun. P. Jatulis, Archbishop's House, West Tce., ADELAIDE, S.A. (LA 3551)